

en ganske urimelig Betydning at knytte til det Ord. Er Tiden vanskelig, saa skulde „tidssvarende“ jo betyde sparsommelig, resigneret, afvisende overfor Krav om dyre og ikke helt nødvendige Foranstaltninger. Jeg mener da at kunne kalde den Ordning, jeg her har foreslaaet, for en tidssvarende Ordning af den Byggesag, som det paahviler os at faa ordnet, og faa ordnet nu. Der er vist Resignation overfor adskillige Forordninger og Ønsker, der kunde stilles, Sparsommelighedshensynet er tydeligt nok med, men det er der slet ikke paa den Maade, at der er foreslaaet en uforansvarlig eller sagligt set utilfredsstillende Ordning.

Lovforslagets Indhold er meget kort. Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at Undervisningsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 4 600 000 Kr. til Ordning af Nationalmuseets Bygningsforhold, saaledes at de forskellige Dele anbringes efter den Plan, jeg begyndte med at angive. § 2 bestemmer, at Undervisningsministeren bemyndiges til at udskrive Konkurrence med Hensyn til Nybygningerne paa Materialgaardens Grund, og endelig bestemmer § 3, at de Udgiftsbeløb, der ikke bliver dækket eller kan dækkes gennem den foretagne Nationalindsamling, skal opføres paa de aarlige Finanslove. Dette er Lovforslagets Indhold, og idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skal jeg med disse Ord tillade mig at anbefale det til det høje Tings velvillige Behandling.

**Formanden:** Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Invalideforsikring.*

Valgt blev: *Borgbjerg, Helga Larsen, Gerhard Nielsen, Weygaard, Jørgensen, Wilmann, Kr. Kristensen, Chr. Søgaard, Thorhauge, Tange, Sevelsted, Johannes Lov, Carlsen-Skiødt, Sven og P. Munch.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 3853; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2385).

Sagen sattes til Forhandling.

**Chr. Søgaard:** Der er blevet sagt — og sikkert med Rette —, at vi her i Landet har den bedste Sociallovgivning. Det er en Ære for det danske Folk, og denne Udtalelse gælder ogsaa, naar Talen er om Sygekasser. Vore Sygekasser, som har haft en meget stærk Udvikling, navnlig siden 1892, har været en meget betydelig Hjælp for de mindre bemidlede, baade i økonomisk og i moralsk Henseende, og vi, der gennem en Menneskealder har staaet i Sygekassearbejdet, har haft megen Glæde deraf.

Vor Sygekasselovgivning begyndte med Loven af 1892. I 1915 blev Loven revideret første Gang, og Hovedændringen, der da skete, var den, at man beregnede Statstilskuddet efter Udgifterne, ikke som hidtil efter Kontingentet. I 1921 blev Loven atter revideret, og den største Ændring, der da skete, var, at de kronisk syge kom ind under Sygekasserne, og at vi fik en Invalidelev knyttet til Sygekasseloven. Nu siger man fra socialdemokratisk Side — og det vil vi sikkert ogsaa faa at høre her i Dag —: Hvad kan det nytte med de Sygekasselove, vi har haft hidtil, nu kommer Venstreregningen med sine Forslag og med sin haarde, brutale Haand ødelægger den det hele. En saadan Tale er efter min Opfattelse kun beregnet paa Agitation og har ikke noget med Virkeligheden at gøre. Sandheden er, at Revisionen af Sygekasseloven i 1921 skete paa Venstres Initiativ. Det var i en Tid med nogenlunde betydelig Pengerigelighed, med lav Kronekurs og et højt Pristal. Derfor forhøjede vi Tilskuddene til Sygekasserne betydeligt. Tjenestemandene havde i 1919 faaet deres Konjunktur- og Dyrtilstillæg, og Staten havde paa flere andre Omraader, navnlig i Betragtning af den lave Kronekurs og den forholdsvis betydelige Pengerigelighed, forøget Tilskuddene betydeligt, saa man kan godt kalde den Forøgelse af Tilskuddet, som Sygekasserne fik i 1921, et Konjunktur- og Dyrtilstillæg til Sygekasserne. Men naar vi ser hen til den Kronekurs, vi havde den Gang, og til Parikronen nu og gaar ud fra denne, vil det i Virkeligheden sige, at Lovforslaget ikke vil ødelægge Sygekasserne, men tværtimod byder dem mere. Da vi fik Loven i 1921, var der et Tilskud til Sygekasserne af 8 Kr. 20 Ø. pr. Medlem, og regner man med en Kronekurs af 65 Ø., vil det sige, at Tilskuddet omregnet til Guldkroner var 5 Kr. 33 Ø. Efter det foreliggende Lovforslag skal Udgifterne gaa ned fra 14 Mill. Kr. til 10 Mill. Kr. Og naar man med et rundt Tal